

l'entrevista

"Només fem servir els mitjans com a transmissors de males notícies"

Mònica Terribas és llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona i doctora per la Universitat de Stirling (Escòcia). Actualment és la directora de Televisió de Catalunya i fins fa uns mesos dirigia i presentava el programa informatiu de TV3 *La nit al dia*. Una responsabilitat que ha compaginat amb la seva tasca docent com a professora dels estudis de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra. Mònica Terribas va aconseguir durant mil emissions de *La nit al dia* captar l'atenció de milers d'espectadors, que esperaven fins passada la mitjanit per saber les claus informatives del dia a dia. El to personal i viu i la seva passió pel treball caracteritzen la trajectòria d'aquesta professional, que enceta una etapa de gran responsabilitat al front de la televisió pública de Catalunya, just quan se celebren els vint-i-cinc anys de TV3 i de Catalunya Ràdio.

Com se sent en aquesta nova etapa al front de la televisió pública catalana?

Amb un sentit profund de la responsabilitat, temerosa de no saber reconèixer adequadament les prioritats necessàries i de no tenir les qualitats que exigeix un càrrec d'aquestes característiques, que he assumit perquè creia que era bo que els professionals que estimem el servei públic ens mantinguem al capdavant de la presa de decisions dels mitjans. Això, però, no és garantia que fem bé la nostra feina i que duem la nostra televisió fins on creiem que pot arribar.

Quins són els reptes més immediats de TV3?

El repte de TV3 ja no és de TV3, és de Televisió de Catalunya, que són més canals. Ara hi ha un canal de notícies 24 hores, el 3/24, que ha de ser l'autèntic motor de la informació a casa nostra, i l'embrió consolidat del que serà un canal per als nostres nens i nenes, i per als nostres adolescents, el Super 3, així com una marca consolidada, la del 33, que ens porta a la cultura, al coneixement, al documental, a la divulgació, a la música, i que ha de ser una finestra interessant al món que tenim aquí i a fora. El repte és donar a l'audiència un servei públic complementari, competitiu, que el situï al món, que l'informi i que el distregui, sense perdre de vista valors socials constructius i la mirada a una societat que vol ser millor. Això ens portarà a lluitar per ser majoritaris, a tenir audiència, sense perdre el nord de la qualitat.

Quins elements creu que fan diferent l'oferta televisiva de TV3 en un entorn televisiu on les audiències sembla que ho acaben decidint tot? L'equilibri i la rigorositat. Busquem una graella de programació en què la diversió no estigui renyida amb

els somriures, però amb uns somriures que busquen la crítica. Unes cadenes que tenen com a prioritat una llengua, una cultura i un servei que ha d'estar per damunt de moltes estratègies que altres cadenes fan per guanyar quota sense tenir en compte altres criteris. Però hem de recordar que les audiències són fonamentals: sense audiències no hi ha possibilitat d'incidir socialment. I ho hem de fer, si volem traslladar a la societat criteris de qualitat i valors constructius.

Creu compatible fer de TV3 una empresa competitiva sense perdre la seva funció de servei públic?

I tant! Sempre he treballat per fer programes i espais on el servei a la ciutadania fós la columna vertebral, un servei interessant per al gran públic i que, per tant, faci atractiva l'oferta de casa nostra a tots els col·lectius.

Com creu que afectarà la implementació de la TDT a TV3?

Ens permetrà clarificar molt millor la nostra oferta i especialitzar els canals que tenim, de manera que tothom sàpiga què pot trobar en els canals de televisió de Catalunya. Som una televisió que està habituada a treballar amb mentalitat multicanal.

Com a hospital de la xarxa d'utilització pública, som conscients de l'interès mediàtic i social que hi ha pels temes de salut. Com creu que es tracta la informació sanitària als mitjans de comunicació?

Malament. Només fem servir els mitjans com a transmissors de males notícies, quan les coses no van bé, o per donar consells que haurien de donar-se a les consultes. Però també és cert que quan estem bé, no ens agrada que ens parlin de salut... És un tema delicat. A vega-

des tinc la sensació que els programes matinals de consells mèdics poden generar excessiva sensibilitat amb l'estat d'ànim i les percepcions de la pròpia salut que poden causar preocupacions innecessàries o injustificades.

TV3 s'ha caracteritzat sempre per fer programes de gran qualitat, especialment de temes d'interès ciutadà. De fet, el nostre Hospital va ser protagonista fa uns anys de la sèrie Mares. Tenen previst algun programa relacionat amb l'àmbit de la salut en la nova programació?

En tenim un, *Salut*, que anava en aquesta direcció, però estem pensant més en la no especialització de programes i a dotar tota la programació de continguts d'interès col·lectiu, entre els quals, el de la salut n'és un de fonamental.

Enguany la carrera de medicina ha estat la més sol·licitada pels estudiants, creu que la influència televisiva de sèries sobre metges pot incidir d'una manera tan directa en les conductes socials?

Jo crec que sí, però les vocacions autèntiques acaben imposant-se sobre les modes i, de vegades, les aules s'omplen i es buiden en funció de les modes cinematogràfiques o televisives, però això no determina les vocacions.

Per últim, ha estat mai a l'Hospital General de Granollers?

No, em sap greu, però en segueixo l'evolució. És una zona que ha patit els efectes de la dinamització demogràfica de la segona corona de Barcelona i que ha hagut d'entomar l'increment de població. No ho teniu fàcil. Com d'altres hospitals, el fet de no estar a Barcelona ciutat fa que no sempre s'hi pari l'atenció que mereixen.

Gràcies i molta sort en aquesta nova etapa professional!